

Szerkesztőség:

Kényes utca 175.

Kiadóhivatal:

Salétrom-utca 1189.

Nagy M. könyvnyomda

Hova az előfizetési és
hirdetési díjak küldendők

SZARVAS

TÁRSADALMI és SZÉPIRODALMI LAP.

Megjelenik hetenként két-
szer, vasárnap és csütör-
tökön reggel.

Előfizetési ár:

Egész évre 5 frt — kr —
Félévre ... 2 frt 50 kr. —
Negyedévre 1 frt 25 kr. —
Egyes szám ára 5 kr. —

Hirdetések felvételnek: Bécsben J. Danneberg I. Wolzeile 19. M. Dukas I. Wolzeile 6—8. Budapesten: Goldberger A. V. Váci-utca 9., Schwarcz Gyula Váci-utca 11., Eckstein Bernát fürdő-utca 4., Haasenstein és Voiler (János Gyula) Dorottya-utca 11. Blockner J. IV. Sütő-utca; Fischer J. D. IV. Hatvani-utca 1., Reuter ügynökség és a Magy. Távir. Iroda. Granátos-utca 8. Tenczer Gyula Szerecsen-utca 7., Mistrachy E. V. Akadémia-utca 6. alatti hirdetési irodájában és helyben a kiadóhivatalban.

Szébb idők.

Még nem is olyan régen, mindössze pár éve, a helyi lapok többször panaszkodtak arról, hogy városunk társadalmi élete pang. Élénk vita folyt abban az időben, hogy miként kellene társadalmunkat mély álmából felrázni? Egész cikksorozatok folytak, melyekben többen hozzá szóltak a dologhoz s terveket indítványokat hoztak elő. A közönség egyrésze erre megmozdulva egy állandó műkedvelői egyesület alakítását határozta el annak létesítésén, fáradozott de mint tudjuk sikertelenül, a másik része, a hosszabb időbe kerülő egyesület-alakítás helyett, egyszerre a közvetlen cselekvés terére lépett, s behozta a fillérestélyeket, melyek a téli esték unalmának eloszlatását s kedélynemesítő felhasználását célozták. A filléresté-

lyek rendezése volt az első számottevő lépés, mely társadalmi életünket annyiszor hasztalanul panaszolt egyhangúságából kivezette.

A fillérestélyek behozatala óta azután, sok mindenféle más tényező összehatása folytán, immár oda jutottunk, hogy most nem panaszkodhatunk társadalmi életünk bágyadságáról. Megalakult az önkéntes tűzoltó egyesület mely eltekintve nemes emberbaráti ténykedésétől már azért is örömmel volt üdvözölhető mivel nálunk az egyesületi szellemet van hivatva ébren tartani. Ujból megalakult a régi, jóhírnévnek örvendő dalegyesület mely közel mult napokban mutatta meg igazán, hogy mily missziót teljesít városunkban. A megalakult magyar zenekar a térzenéket hozta be újból a melyek szintén igen látogatottakká váltak. Ezekon kívül egyesek is buzgón fára-

doztak táncmulatságok, hangversenyek, műkedvelői előadások stb. rendezésén.

Különösen ez utóbbi öltött nálunk nagyobb arányokat.

Ez idén is már három műkedvelői előadáson vehettünk részt. Az első egy népszínmű volt, később megpróbáltok műkedvelőink egy vígjátékkal s most legutóbb már odáig mentek, hogy operette előadást is képesek voltak rendezni. De még, mint értesültünk, hátra van két műkedvelői előadás melyek közül az egyiket a nőegylet, a másikat Feleký Adolf ur szándékozik rendezni.

Igy tehát, ha nem is hoztuk létre a műkedvelői egyesületet, azért eleget műkedvelősködünk s a jelekből ítelve nem kell félnünk attól, hogy társadalmi életünk visszaesik régi tespedésébe.

Örülünk a társadalmi élet élén-

TÁRCZA.

Ilona.

(Folytatás.)

Az az ember pedig, ki az egész női közönséget ily forrongásba hozta, s a ki iránt annyira érdeklődtek, a megérkezése utáni hét elején, kényelmesen hátradőlve hintaszékében, szivarjából illatos füstkarikákat bocsátott a légbe, melyeknek fantasztikus alakjában gyönyörködött, majd a legujabban kiadott pikáns regények egyikét vette elő, s miután annak néhány fejezetén végig futott, ledobta a könyvet, s nagyott nyújtózkodva, emelkedett fel a hintaszékről s a szemközti tükörbe tekintett melyből meglehetősen kiélt, gondosan fésült haja, kis bajusza, borotvált szakállu férfi arcz bágyadt szempárja nézett vele farkas-szemet.

»Hm!» mormogá Zárffy magában, »a Hirsch zsidócska által nagy bajjal szerzett kölcsönpenznek itt ott vége. Ideje már tervemet megvalósítani.»

Megrántotta a keze ügyébe eső csengettyűzsinórt.

A borotvált arcu suhanc lépett a szobába, kihez Zárffy így szólt: »Nos Jean, hát mit vettél észre szakácskodásod ideje alatt? Tart-e még az érdeklődés esárfészek városban irántam?»

— Soha többet nem kérdezősködött e kisvárosi nép nagyságod után, mint épen most. Én a vett utasításhoz híven, keveset beszéltem, de említém, hogy nagyságod gazdag s Áfrikában utazott, ezzel indokoltam egyszersmind itthonmaradását is. Mondtam, hogy az ut miatt még mindig gyengélkedik s nem mehet ki a házból, honnan csak akkor fog távozni a szükséges látogatások megtétele végett, midőn már viruló egészségnak örvend.

»Nagyon helyesen beszéltél Jean, meg vagyok veled elégedve fickó. De hát tudod-e már, ki e város leggazdagabb hölgye, mi?»

— A leggazdagabb leány, amint beszélük, valami Galei Ferenc nevű orvos gyámleánya, kiről azt állítják, hogy szép és 80,000 frt készpénze van.

Zárffy szeméi megvillantak, s örömtől izgatott hangon mondá: »Jól van Jean, meg

vagyok veled elégedve, azt hiszem nem sokáig kell viselned az inas és szakács szerepét. Elmehetsz.

Zárffy szolgálja távozása után felugrott hintaszékéről s alá s feljárva, a következő szavakat intézte önmagához: »ez ostoba emberek ugy egyeniségemet, mint különösen meglehetősen zilált pénzügyi állapotomat illetőleg ugyancsak félre vannak vezetve. Atyámtól örökölt birtokomat nemrég követte az anyai örökségem, melynek most már fucscs! Ezen bajonrévi házamra is vettem fel kölcsönt, hogy hitelezőimtől szabadulva, ide jöhessenek, s gondoskodjam valamiképen jövőmről. Iskoláimat jól rosszul sikerült letudnom, a mit főleg annak köszönhetik, hogy egyik tanárom, ál drága pénzen kosztoltam a másiktól magánórákat vettem (amit soha sem tartott), a harmadiktól pedig, aki jól hegedült, hegedülni tanultam, de egész életemben öseimnek a »vagyon» című szerzemény kívül egyebet el nem hegedültem. Most már aztán mindezek után elmondhatom hogy »végzett» ember vagyok. De ha csekély tudományom segélyével kellene kenyeremet megkeresnem, nem haboznam egy percig sem itt hagyni e házat, melyet nagynéném-

kitését és emelését czélozó törekvéseknek már csak azért is, mert, mint azt már egy ízben alkalmunk volt a lapok hasábjain felemlíteni, az intelligenciával karöltve látjuk haladni, az eddig nálunk kevésbé vett s ekként a kulturális haladásban meglehetősen vissza is maradt iparos osztályt. Az iparos osztály az intelligencia fel-emelte magához, tért engedett neki csaknem mindenhova. Alig van városunkban kulturális czélt szolgáló egyesület, hol az iparos osztály ne lenne képviselve. És ezzel az iparos osztály bizonyára csak nyert, de az intelligencia sem vesztett, mivel derék iparosaink minden egyesületben kitarló, buzgó, tevékeny, haladni vágyó és tudó tagoknak bizonyultak.

Elkell törnünk azt a haszontalan korlátot ami a két társadalmi osztály ily nemű érintkezését gátolja; az intelligens ember ne nézze le az iparost, hanem jóakarattal emelje fel magához s legyen vezére, tanácsadója és támogatója azon a téren, hol ő már születésénél fogva otthon érzi magát, az iparos pedig bizalommal fogadja el a neki nyújtott kezet s saját érdekében igyekezzék azon, hogy magát a társas érintkezés által mindinkább kiművelje.

Ha ez így lesz, akkor városunk társadalmi életének a jelenben tapasztalt élénksége és emelkedettsége bizonyára tartós lesz.

Adja az Isten, hogy úgy legyen!

R.

H I R E K.

— A közönség köréből. A helybeli előjáróság által gyakorolt közhirretételi mód ellen már több ízben tettek kifogások. A közhirretételi módja nálunk a templomok előtti publikáció. Aki értesülni akar a hatósági rendeletekről, értesítésekről, felekezési határidőkről stb. annak végig elhallgatni a publikációt vagy az evang. templom előtt a hol tótul, vagy a kath. templom előtt a hol magyarul folyik az. Szarvason az 1890-iki népszámláláskor tízezer hétszáz hatvankilenc magyar anyanyelvű lakos találtatott, e.ek közt a tulajdonos rész ágostai evangélikus. Minthogy pedig az evangélikus magyar isteni tisztelet összejött a kath. templom előtti magyar publikációval, a magyar nyelvű evangélikus lakos, ha az istenházába akar menni a publikációt nem hallgatja meg. De még ha tudna is tótul az sem érne semmit, mivel mikor a tót publikáció megkezdődik, már beharangoznak. Ily körülmények között, tekintetbe véve mindazon *számos érvet*, mely a lapok hasábjain a közhirre tételnek emelkedésére alkalmas módja ellen felhozattak, valóban megfejthetlen előttünk a városi előjáróság azon határozata mellyel az egyik itteni lap abbéli ajánlatát, hogy kész az összes hivatalos hirdetések *ingyen, minden díj nélkül* közzé tenni csupán csak azt kéri hogy a lap a város hivatalos lapjává mondassék ki. kijelentéssel, hogy ez *nem szükséges* egyszerűen elvette. A lap kiadóhivatala ez előjárói vélemény folytán a kérvényt, mely tulajdonképen a képviselő testülethez volt intézve, *sietett visszavonni*. Lesz még idő, azt hisszük nem soká mikor a felsőbb hatóságok kényszeríteni fogják a várost az elavult hirdetési módszer megváltoztatására csak azután sok pénzébe ne kerüljön az a közönségnek! (sz.)

— Képviselőtestületünk tegnap délután közgyűlést tartott melyen a nagyvendéglő építése és a «Bárány» vendéglőnek egy bérházzá való átalakítása ügyében az előjáróságot részletes javaslatra hívta fel. A közgyűlés további folyamán egyhangulag elhatározatott hogy Kossuth halála évfordulóján a Kossuth temetésén használt gyászlobogó mely ereklyeként őriztetik a városházára kitűzetik. A Csomák István lemondása folytán megüresedett irnoki állás betöltése ügyében a főszolgabíró ur a pályázat kihirdetésére nézve felkérte határozatott. Oláh György tisztii főügyész tisztelet díja Reuter Ferencz és Tóth Lajos vásártéri ház hely eladása iránti kérvénynek tárgyalása elhalasztatott. Kossuth Lajos emléksobrára megszavazandó adomány ügyében szintén halasztó határozatot hozott a közgyűlés azzal hogy a helyben felállítandó Kossuth szobor feletti tanácskozás és tárgyalás tűzessék ki. Szentandrás községének vásártartási jog szerzése iránti kérvényéhez a hozzájárulás megadatott.

— A főgymnasium tornacsarnokának felépítésével Popjak György helybeli építész bizatott meg. A terv szerint a volt főjegyzői lak és a Csernák-féle iskola közti helyen lesz a tornacsarnok és állani fog egy nagy torna teremből egy öltöző helyiségből és egy irodából e két utóbbi helyiség felett karzat lesz, mely a tornaterembe szől. A tornacsarnok és a volt főjegyzői lak között száraz bejáró lesz.

— Kerületi tornaversenyek. Csáky Albin gróf a napokban rendeletet küldött az egyes tankerületek igazgatóinak a melyben az intézetekben tartandó tornaversenyekről intézkedik. A versenyeket jövő tanév szeptember havában tartják meg 4 kerületi verseny lesz. Hogy a közoktatásügyi kormányzat módjában legyen mind a négy versenynek tanulmányozása a versenyek nem egy napon lesznek, hanem a kassait

től a legalkalmasabb pillanathban örököltem s egy pisztolylövéssel véget vetnék életemnek, mely előttem akkor élet csupán, ha munkához nem szokott enem minden szélszelyt teljesíthetem ami azonban csak úgy lehetséges, ha pénz van.

Oh pénz, te nagy hatalom!... a hol te vagy, ott van cím, lehet rang, boldogság, kenvelem, hűbort. Ha te veled rendelkezik valaki, lehet gazember s mégis sokan veszik le kalapjaikat előtte habár, ellenszenvvel is viseltetnek a köszöntgetők iránta. Mindenki siet hódolatot nyilvánítani a gazdag ur előtt, ambar lehet hogy midon elbagyja, semmirekellőnek nevezi. Te vagy azon eszköz, hitvány semmi a bölcs előtt, meilyvel a legnagyobb ellenséget is sok esetben hódoló rabszolgává lehet tenni s mely miatt, ha osztózasra kerül a sor a legkedvesebb rokonok is a legmérgezőbb ellenségekké valnak!

S te semmi minden, ismét enyém lehetsz, mint valal eddig csak egy ostoba falusi libáeskat kell meghódítanom, ami nekem Zárffy-nak romélem kis fáradságomban fog kerülni csupán.

»Boldogult nagynénem» — szolt az

elbizakodott, ember, előbbi épületes emlékedése után megállva az elhunyt örökhagyónó olajfestményü arcképe előtt »te engem visszaadtál e nyomorult viskó s földcske segélyével az életemnek, ur leszek ismét, mint voltam ezelőtt. Áldassék érette a neved, hogy elköltöztél a boldogok honába».

És Zárffy Ákos vig operette dallamot füttyörészve, azon kezdett gondolkozni, mikép kerítse halójába az orvos gyámleányát.

»Először mindenestre gyámtyjával fogok megismerkedni, — gondolá — ez pedig könnyen megy. Betegséget színlelek, hisz úgy is uti lázam van onnan, a hol sohasem voltam, Áfrikából ha! ha! ha! ide hivatom az orvost, kitapogatom gyöngéjét, legyezem hiuságát, ezzel lehet leginkább megnyerni az embereket, s ha tervem sikerül, úgy ügyem félig-meddig nyerve leend» — s Ákos ur ha lehet, megcsókolja magamagának farko arcát, e geneális ötleteiért.

Majd jó hadvezér gyanánt a kivitelhez látott.

Csengetett.

Jean megjelent.

Zárffy hanyagul mondá: »Jean! felfogod keresni azonnal Galei orvost, ide hívod, mert beteg vagyok, érted?»

Igen. — Az inas távozott.

Felóra muló a halk kopoktatás nesze riasztá fel a jövő képét festő Zárffyt me-rengéseiből.

»Szabad» szavára Galei orvos állott előtte. — A fiatal ember előzékenyen, de gyengeséget színelve lépett a jött elé a kölesönös bemutatkozások megtörténte után Ákos előadá, hogy áfrikai utja óta folytonos láz gyötri éjjelenként, melytől még most sem bír szabadulni, ez okból kéri az orvost, — kit már hiréből rég jól ismer — rendeljen számára valami csilapító szert.

Galei új patiensé ütérét megtapogatva észrevehé, hogy az érverés rendes, azonban azt híven, képzelődő beteggel van dolga, biztatta Ákost, hogy rövid idő mulva semmi baja sem leend. Csupa formalitásból receptet irt, menni készült. Zárffy szivélyesen marasztotta, mire az elébe tolt karszékekben helyet foglalt s a kínált szivarok közül egynek hegyét kövér ujjával megropogtatta

körülbelül szeptember 17-ikére vagy 18-ára a kolozsvári szeptember 21-ére vagy 22-ére a pozsonyi 25-ére vagy 26-ikára a szegedi szeptember 29-ikére vagy 30-ára tervezi a miniszter.

— Ez is jó! Mult hó 27-én az evang. templom előtti publikáczió, hol tudvalevőleg kizárólag a földmivelő lakosság jelenik meg, a következőket tették közhirre: »Gdobi sze na Gyuljanszki rendőrkapitányi állás chozev pályázovaty do jun. 1-hó Kérvény nak oddá főispánszkim hivatalu». Mint értesültünk, nem akadt a jó tót atyafiak közül egy sem a ki a rendőrkapitányi állásra pályázott volna.

— Elhaltak. Junius 2-án Urbancsok Jánosné szül. Gyebnár Anna 57 éves, Dologa András 63 éves Junius 4-én Rafaj János 8 éves, Junius 5-én Komlovszki Mária 2 éves.

— Medárd napja. Folyó hó 8-án lesz Medárd napja. A néphit szerint ha e napon esik úgy negyven napon keresztül fog tartani az eső.

— A békésvármegyei helyi érdekű vasut részvénytársaság folyó hó 17-én Gyulán a megyeház termében közgyűlést tart.

— A távirdai szolgálat kiterjesztése. A helybeli postatávirda hivatalnál a távirdai szolgálat f. hó 1-től kiterjesztetett és pedig közönséges napokon reggeli 8 órától megszakítás nélkül esti 6 óráig Vasárnapokon pedig reggel 8 $\frac{1}{2}$ órától 11 $\frac{1}{2}$ óráig és délután 3 órától 5 óráig. Ennélfogva a hivatali helyiség 12-től 2-ig is nyitva áll, de csak egyedül a távirdai szolgálatot igénybevevő közönség részére.

— Figyelmeztetjük gazdáinkat, hogy a hol a hesseni légy nagyobb pusztítást okozott, jó lesz még aratás előtt, a míg a kártétel konstatalható hatósági szemlét kérni és adó elengedésért folyamodni. Néhány évvel ezelőtt a Csalóközben a kor-

mány 60.000 hat. hold ily pusztításáért 60.000 frt adót engedett el.

— A békésmegyei jegyzői egylet legutóbb tartott közgyűlésén a tisztújítás a következő eredménnyel ejtetett meg: elnök lett Popovics Jusztin, alelnök Mezei Lajos, jegyző nagy Gábor, pénztárnok Bán Károly. Elhatároztatott, hogy a telekfünyvi betétnak megyénkben soronküüli elkészítésének kieszközlése érdekében az egylet a vármegyéhez kérvényt nyujt be.

— A közigazgatási bizottság junius havi rendes ülését folyó hó 11-én tartja.

— A füzesgyarmati vásár f. hó 9 és 10-én tartatik meg.

— Pályázat. A megüresedett városi kertészi állásra eddig Kovács József és Szabó József okleveles kertész ajánlkozott előbbi Nagyváradról utóbbi vetésről.

— Állategészségügy. Geiszt Gáspár nagy szénási bérlet legelőjén lévő szarvasmarhák között a ragályos száj és körümfájás fellépett.

— Védhimlőoltás. A főgymnásiumban f. hó 9-én d. u. 2 órakor fog a védhimlőoltás Dr. Mikolay István községi orvos által megejtetni.

— A közigazgatási reformájához. A belügyminiszter — leiratot intézet az összes törvényhatóságokhoz s így vármegyénkhez is melyben az összes megyei szabályrendeletek felterjesztését kívánja. — A községi közigazgatás tényleges viszonyainak ismeretére is nagy fontosságúnak ígérkező ki mutatókat kívánt a magyar királyi belügyminiszter, midőn a községi és körjegyzők javadalmáról pontos s a mellékjövedelemről hozzávetőleges adatok bejelentését rendelte el a vármegyének, a mivel kapcsolatban az is tudomására lesz hozandó, hogy a községek birnak-e község házzal, az hány és mily térfogatu szobából áll, ilyen-

nek nem létében hol van a jegyző hivatalos helyisége, esetleg nines-e koresmával egy fedél alatt, vagy vannak szomszédságában.

CSARNOK.

Zalamegyei életképek 1843-ból.

Rajzolta egy adózó polgár.

(Vége.)

Ittedlik kép (melyben láthatni, hogy a sok száju és sokkezü nyers erő kifog a bölcsességen.)

A zaj daczára szólni kész a bátor,
E székre áll s kér a hon érdekében,
Mint kell, szabad szót esdekelve szépen.
De szót nem enged a vad ősi-tábor

Nem kell adó! s nem .. ilyen prédikátor,
Le .. mert ha még szól, nem marad meg épen
Rivalg a csorda áthozott dühében,
Melyet teremte maszlagos szesz és bor.

A honfi ujra kér, cseng honáért,
Nem féltve éltét. Hisz nem kér magáért!
S hogy keble tiszta, Istenét idézi.

Hiába! Nincs szó oly szent oly magasztos,
És ninesen ajk oly ékes és malasztos,
Ledörgik azt a hirnök nyers vitézi.

Nyolcszallik kép (rajzoltatik a csata, melyben a nyert erő az intelligencia fejét beveri.)

Van a gyűlésen, kit hazája üdve
Önként hevite polgár áldozatra,
S filkereit kész adni dús kamatra,
Ezekre rontnak ölmosék sürüdvé.

majd lecsipte s ellenkező végébe gondosan belefujt, hogy a lecsipett részen levő finom dohánypor lehulljon róla. Ezen előkészületek befejeztével reágyujtott s Zárffy nak hozzá intézett azon kérdésére, hogy neje s gyermekei vannak-e? válaszolva így szólt: »Feleségem szegény már régen elköltözött az élők honából, édes és gyámleányom van, előbbi má: menyasszony.»

Zárffy rendküülv csodálkozást szinlelvé mondá: — oh kedves orvos ur, ön lehetlenségeket akar velem elhitetni, sokkal fiatalabbnak néz ki, mintsem valaki feltételezni is merné róla, hogy eladó nagy leányai vannak, bárha az egyik csupán gyámoltja is.

E hízegő nyilatkozat hallatára az orvos kijelenté, hogy igen örvendene a szerencsének, ha Zárffy saját szemeivel győződne meg állítása valódiságáról.

Oh minden esetre. mihelyt betegségem elmulik, tiszteletemet fogom tenni orvos urnál.

Rövid időre e nyilatkozata után Galei távozott az ifjutól, ki egészen meghe-dítot'a őt.

Zárffy pedig vigan fogott ebédjéhez, melyet most már a szakács minőségben szereplő Jean hordott fel a hamar megterített asztalra, s egy üveg ménesi asszu elköltése után diványára heveredve átadta magát a legszebb ábrándoknak.

III.

A kert énekes madarai vidáman csicseregtek a fák lombjai között. A virágok illatárral töltötték meg a levegőt, melyet csendes szellő rezgetett. Apró fényes szárnyu bogárkák, döngicselő méhecskék szállottak virágról virágra élvezve s gyűjtve azok illatos mézét. Ilona s Matild karöltve sétáltak a kert kanyargós utain, utóbbi esküvője napjának közeledéséről tett említést midőn a kert ajtaja feltárult s azon az orvos lépett be, karján vezetve egy feltűnően csinosan öltözött fiatal embert, kit a leányoknak e szavakkal mutatott be: »Zárffy Ákos, felgyógyult kedves patiensem.»

Ilona arcát biborpir futotta el a mint Zárffyval kezét fogott. Matild pedig kíváncsian nézte végig az atyja által sokszor emlegetett ifjut, ki előkelő otthonossággal hajtá meg magát a hölgyek előtt s így szólt:

végre rég óhajtott vágyam teljesült kedves orvosom tudománya visszaadta egészségemet s megtehettem látogatásomat e helyen, hol üditőleg hat rám e gyönyörű virágok látása melyek mindenfelől környezik e kertet. Orvos ur s kegyetek hölgyeim bizonyára nagyon szerethetik a virágokat a melyek itt oly szépek, hogy az ember az édenkertbe képzeli magát.

Zárffy, mig beszélt erősen szemügyre vette Ilonát. A leány ideális szépsége sajátos bánatos arcza meglepte a gyakorlott és sokat látott világfit is.

Nem is tagadta önmaga előtt e meglepetést azonban önhitten gondolt arra, hogy személye a szép leányra nem kevésbbé gyakorolt hatást, mert nem kerülte el figyelmét az a mély elpirulás melyet Ilona arczán észlelt a bemutatás alkalmával.

Galei vendégét a salonba vezeté, hová a hölgyek is bementek. Már azt hívéim, hogy nem is lesz szerencsém ma önüket itthon találni, mondá Zárffy s levejgyemet átadtam egyik cselédnek, ki aztán felvilágosított hogy a kisasszonyok a kertben vannak az orvos ur pedig szintén ott foglalatoskodik

Nyemul előre, jobbra balra ütve,
Rokkant gebéjén a vezér s csapatja,
S a kik fizetni készek, szétriasztja,
Vág, döf s kopogtat bunkóval dühödve.

A kis csapat fut. Nincs fegyver kezében,
Mert hogy csatára jó, nem volt eszében,
S polgár-erénye díjat hordja hátán.

Vagy, kit sulyosban ért a balta vége,
Ledől alélva! Helyre áll a béke
S győzelmi kéjben felvigyorg a sátán.

Kilencedik kép (melyben meg van mutatva, kié a győzelem s mint értik a bunkósok e szót »arany szabadság«.)

Győztünk vitézek! mpnd botor negéddel
A baltahősök mámoros vezére.
Él a szabadság! melyért drága vére
Folyt őseinknek a Tiszán s Dunán el!

Arany szabadság! óh te nem veszel el
Kialt a mint csak tág torkába fére.
A nép utána: Bátrak ritka bére
Kivittuk! vesszen, a kinek adó kell.

A zaj nagy és nő, a mig majd kiontja
Győzelmi gőzét a hősök virága.
Honunk ölében termett dőre káka!

Ekkor feláll az elnök és kimondja:
»Nem kell adó . . a többség azt akarja.«
S hogy itt a többség — e hadtér mutatja!

Tizedik kép (melyben a költő elmondja azokat, mik a diadal után történtek.)

Szólott az elnök s a gyűlés eloszlott.
Könnyű kebellet tántorgott lakába
A hős nemes had, nem volt szűz nyakába
Adó akasztva. A rém szerte foszlott.

Feledte a vért, mely orrán piroslott,
Ütött vitézül husz sebet díjába.
Adészedő nem jó az ős kuriába
Megovta tőlla a csákány, balta és bot:

Épen jókor jött élém kedves atyjuk, mert
már távozni akartam haza.

A társalgást ezután darabig Galei s Matild folytatták. Ilona eleinte feltűnő hallgató volt s Zárffyban azt a gondolatot költötte fel, hogy a leány szép ugyan, de szellemszegény falusi libácska. Azonban e véleményét csodálkozva volt kénytelen megváltoztatni rövid pár perc alatt mert Ilona nagy változáson ment keresztül nemcsak a Zárffy hanem az orvos és Matild legnagyobb csodálkozására is. Mert amint megtalálta a salon asztalán levő névjegytartóban Zárffynak kézírását hűn utánzó névjegyet a leányka beszédes lett s jókedvű aminő már nem volt attól az időtől fogva midőn ama titokzatos levelet kaptak Matild vőlegénye megérkezésekor. Szép arca vidám lőn, rendkívül nyájasán beszélt Zárffyval, ki csakhamar arra a meggyőződésre jutott előbbi véleményével ellentétben, hogy Ilona kitűnően nevelt leány ki egy általa még eddig-élé nem tapasztalt sajtáságos varázshatást gyakorolt reá.

S midőn távozott Galieéktől s Ilona

S hason feküsznek most. Vagy torba mennek
S ott esznek, isznak világos virradtig
Mig a vitéz mind pad alá hanyatlik.

Örüljete csak a rut győzelemnek
Álnok vezér, s ti együgyü vitézi!
A nagy csapást a Hon könyüzve nézi . .

Tizenegyedik kép (melyben mint tükörben láthatni a dicsőséget, melyet a diadalmas vezér aratott.)

Miként Herostrat, Artemis lakának
Üszköt hajtván pompás csarnokába . .
Örök nevének örvendett magába,
Örült gonosz, kit ezek átkozának.

Örvende szinte e véres csatának
A bős vezér is, s azt hívé a kába,
Számára lesz majd hely az Alhambrába,
Miként szabadság szikla oszlopának.

S fölképzélé már bondor üstökére
A zöld borostyánt megmentett honától,
S az istenítő dalt a szűz muzsától.

Ö így! . . de átkot mond gonosz fejére
A dult hazának minden jobb szülőtte.
Rá bélyegét a bűn már is felsütötte.

Tizenkettedik kép (mely eleven színekkel mutatja, mint zavarják borzasztó rémek a borostyánain nyugvó vezér álmait.)

Hátára dölve fekszik pamlagán a
Hires csatának hiresebb vezére.
Nehézkes álmom száll boros szemére,
És tulvilág lesz elhagyott magánya.

Repked fölötte borzas tollu kánya,
Bogyogva tör ki orrán barna vére
Behintve ezzel a bajnok füzére,
Mit neki dijul bős Alekto szána.

Mellette a hon bus mentője álla
Fejét lehajtva, mellén mély sebekkel.
Körötte éhes vércsék nagy sereggel.

által ismételtén is meghivatott újabb látogatás tételére. azt mondá magában, hogy fellépését siker koronázta, egyszersmind azonban bevallá, hogy bár a körülményekből ítélve hódított egyszersmind meg is hódított.

Akis orvos, miután egész az utcaajtóig kísérté az ifjút, s visszatért, örömmel gondolá kezeit dörzsölgetve: derék, derék ember ez a Zárffy, mily hatást tett Ilonra, most már remélhetem, hogy e szegény gyerek megfoghatlan buskomorságának vége leend.

De már az megint nemtetszett a jó embernek este a vacsoránál, hogy Ilona ismét oly szótlan lett, mint az előtt s valami igen komoly dolgon látszott gondolkozni egész idő alatt.

(Folyt. köv.)

S jött a szabadság, már csak enyhe pá r
Ijedve bhrtyant Herostrat pajtása,
S fordul hasára, hogy . . tovább ne lássa.

Egy szarvasi azonidő táji.

Vasuti menetrend.

I. Szarvas-Mezőtúr.

Induló-vonatok

7415. 741i. 7413.

reggel d. e. d. u.

3.45. 9.33. 1.55.

Érkező-vonatok.

7416. 7412. 7414.

reggel délbe este

8.33. 1.21. 5 4.4.

II. Szarvas-Mezőhegyes.

Induló vonatok.

8112. 8114.

reggel d. u.

4.10 1.4. 3.

Érkező vonatok.

8111. 8113.

d. u. reggel

1.42. 8.59.

Felelős szerkesztő: **Mihálf József.**

Kiadó: **Sápszky János.**

Nyilttér.*)

Med. univ.

Az összes gyógytudományok tudora.

A fővárosi Szt. Rókus-kórház volt második orvosa.

Dr. PETŐ LIPÓT

fogorvos

Szolnok, Szapáry-utca 1505. Terebély-ház.

Foghuzások (Fájdalom nélkül, kéjgáz Bromaehtyllel)

Fogtömések-plombirozás.

Műfogak készítése.

*) E rovatban közlötteknek sem alakja sem

tartalmáért nem vállal felelősséget

A szerk